

Valašsko a Moldavsko

Petre Petcut

Usadenie sa v Rumunsku | Sloboda a otroctvo | Ako fungovalo otroctvo | Právne postavenie Rómov počas otroctva | Legislatíva | Aspekty života otrokov | Počiatok oslobodzovania | Oslobodenie Rómov vlastných cirkvou Zákon z roku 1847 | Koniec otroctva

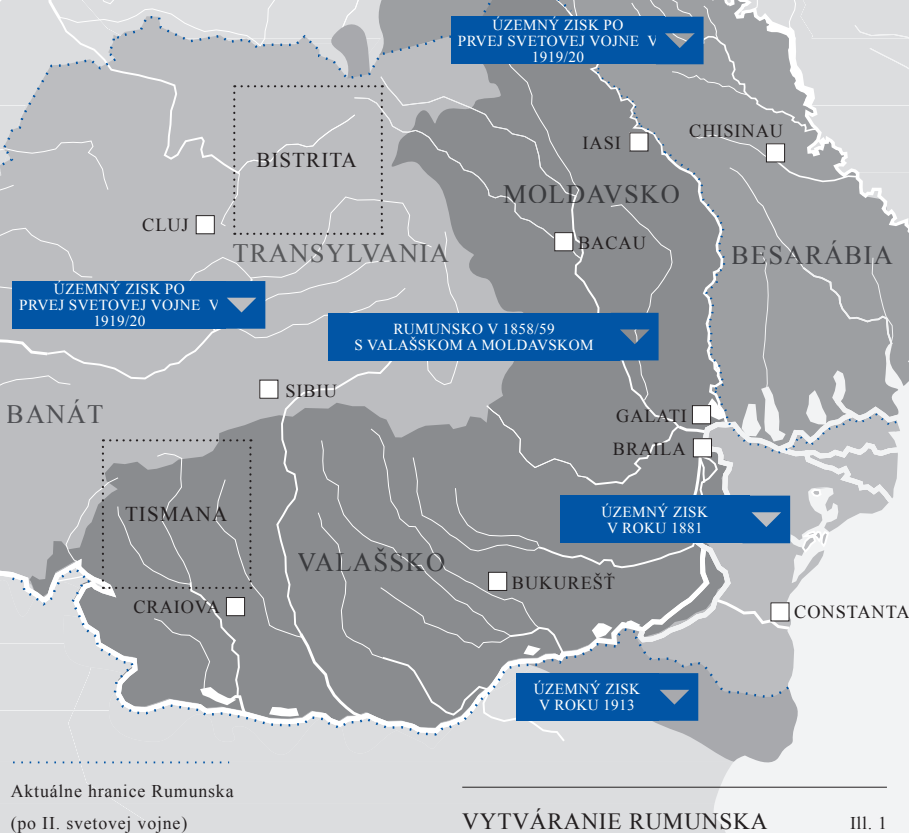
➤ Na rozdiel od ostatných regiónov Európy Rómovia vo Valašsku a Moldavsku (dnešné Rumunsko) žili päťsto rokov v otroctve. V polovici 19. storočia, keď bolo otroctvo oficiálne zrušené, početné skupiny Rómov opustili krajinu a vydali sa do strednej a východnej Európy ako aj do Ameriky.

ÚVOD

História rómskej migrácie do Európy bola pre tých Rómov, ktorí prišli na rumunské územie v oblasti južných a východných Karpát, náhle ukončená. Rómovia, ktorí v druhej polovici 14. storočia prišli do Valašska a Moldavska, boli na päť storočí uvrhnutí do otroctva. Osudy týchto ľudí možno porovnávať so zotročením afroamerickej populácie v Spojených štátoch.

“Cigáni sa môžu narodiť iba ako otroci, ten, koho matka je otrokyňa, bude taktiež otrokom ...” uvádza sa v zákonníku Valašska na začiatku 19. storočia. Rómov vlastnil princ (ako „štátnych otrokov” – “tigania domneasca”), kláštory a aj súkromné osoby. Bežnou praxou medzi vlastními otrokov, ktorí mali nad svojimi otrokmi neobmedzenú moc, bolo predávanie, kupovanie aj darovanie celých rodín. Majitelia otrokov si mohli so svojimi otrokmi robiť čokoľvek, nemohli ich však zabiť.

V polovici 19. storočia sa medzi intelektuálmi v dunajských kniežactvách začalo formovať abolicionistické hnutie a „Cigáň“ sa stal častou postavou novinových článkov, poézie, literatúry a divadelných hier.

Po zrušení otroctva sa veľmi aktuálnou témou stala integrácia „Cigáňov“ do sociálneho aj ekonomického života Rumunska a tento trend pretrváva doteraz.

Stopy otroctva však zanechali hlboké brázd v mysliach bývalých pánov aj bývalých otrokov a obdobie otroctva ovplyvňuje vzťahy potomkov oboch skupín ešte aj dnes.